

אוצר הנפש

* **		
19:52	18:36	י-ם
19:54	18:52	ת"א
19:55	18:44	חיפה
19:54	18:53	ב"ש

עלון שבועי בענייני תורת הנפש ותיקון המדות משיעורי הרב יצחק גינזבורג שליט"א

אוצר הפרשה

חטא העגל ומיתת בני אהרן

"עבודה שללב" שבבינה. הטעם הרביעי, קידוש ה' – השייך ל-י שבשם, חכמה – כנגד עולם האצילות בו "לא יגרך רע" (אין בו חטא).

אכן, מסביר האוה"ח, קידוש ה' בבני אהרן – "לסבה נעלמת ליודע תעלומות" – לא היה מתאפשר בלי אחיזה דקה של חטא (ולאידך, גם אם היה חטא, ללא הרצון העליון בקידוש הבית בני אהרן לא היו מתים ביום חנוכת הבית), שהוא שרש הרע של העולמות התחתונים בעולם האצילות (בו עצמו "לא יגרך רע" כנ"ל, אך הקליפה דאצילות עומדת תחתיו, בראש עולם הבריאה). הדוגמה לכך היא מיתת רבי עקיבא, שהיתה לה סבה אלקית נסתרה, אך לאחיות מדת הדין נדרש פגם דק, שמחתו בדרשתו בתוך ששים ריבוא מישראל – חטא עבירו ("ב"דעת עליון"), שאצל אחר נחשב למצוה (כלומר, מה שנחשב כ'רע' בדעת תחתון כלל "לא יגרך" באצילות).

האוה"ח מסביר שחטא העגל עצמו נמחל בתפלת משה (ולכן, בלי חטאי בני אהרן עצמם הם לא היו מתים בסבתו), אך נשאר ממנו רושם שנמחה רק בקבלת קרבן אהרן ומיתת בניו (שאי-שמירתם מחטא היה בשל רושם העגל, כנ"ל) – ורק אז הוכשר אהרן לשרת בקדש. ועם כל זאת בא הכתוב להדגיש שעל אף שהחטא נמחל ורושמו נמחה אל לאהרן לבא לפני ולפנים בבגדי זהב משום ש"אין קטגור נעשה סניגור" – עדיין נותר זכרון החטא המתעורר על ידי בגדי זהב.

(משיעור כ"ט ניסן תש"פ)

מפורסמים ביותר דברי האוה"ח בריש פרשתנו, פרשת אחרי מות, בהם הוא מתאר את הסתלקות בני אהרן בנשיקה בדבקותם באור העליון ב"דבקות נעימות נערבות ידידות חביבות חשיקות מתיקות". אך קודם עולות מדבריו ארבע סבות המצטרפות למיתת בני אהרן: (א) **עון אביהם בעגל** (ב) **קרבנתם לפני ה'** (ג) **הקרבנתם אש זרה** (ד) **קידוש שמו יתברך בקידוש הבית**.

שלוש הראשונות, שיש בהן חטא, הן מעין סדר של הכנעה-הבדלה-המתקה: חטא העגל הנורא, בעטיו לא שמר ה' את בני אהרן מחטא, הוא מקור הפגם – הרקע-ההכנעה הראשונה. חטאי הקריבה (של עצמם) וההקרבה (של אש זרה) הם פירוט שני גווניו בשרש **קרב**, על דרך מל-מל של הבדלה-המתקה – הקריבה מעבר למחיצתם היא פריצת ההבדלה של הקדש והקרבת אש זרה היא פעולת ביטוי-עצמי שמעין המתקה. שלשת הפגמים הראשונים הם כנגד עולמות בי"ע (שיש בהם ישות וקליפה) מלמטה למעלה, אותיות הוה שבשם: **חטא העגל פגם בעשיה בפועל, חטא ההתקרבות פגם במדות בהתיימרות יתרה** (אכן, האוה"ח מסביר שבפועל לא הצליחו להתקרב – "נתכון להודיעו שלא יחשוב כי יצתה מחשבתם לפועל שנכנסו לפנים... לשלול לבל יחשוב אדם לפרוץ ולהתקרב הגם שימות... ודבר זה ימצא בבחינת החושק שיתן נפשו על הדבר הגם שידע שימות, לזה אמר לו 'וימתו', פרוש וכבר מתו, ולא השיגו מחשבתם להתקרב" – כי ה-ו היא למטה מקדש הקדשים המתחיל מ-ה עילאה, בינה), **חטא הקרבנת האש הזרה פגם באש הקדש של**

אוצר הפתגם

ביאת המשיח ברגע ההוה

עיקר תמצית הנקודה למעשה – "ואם לא עכשו אימתי". **אם לא נתפוס חזק את רגע ההוה, שכהרף עין ואין בו ממש להאחז בו, אז בפועל אין כלום.**

הוא ענין "אין משיח בא אלא בהיסח הדעת" – המשיח בא בנקודת ההוה, בהרף עין (לשון הרפיה מלהסתכל ימינה, לעבר, ושמאלה, לעתיד), והיינו דווקא לאחר המודעות של העתיד והעבר אז בא רגע של היסח הדעת כדי להתעצם עם ההוה החולף ולפעול בו.

יול"ע"י תלמידי הרב גינזבורג. להצטרפות לתפוצת שיעורי הרב: דוא"ל: itielgi@gmail.com וואטסאפ: 050-7951105

אוצר קצור

"בשביל י נברא העולם"

בשביעי של פסח כל יהודי צריך לומר "בשבילי נברא העולם". בדרך כלל מסבירים בחסידות ש"העולם" כאן היינו ההעלם – כל אחד צריך להרגיש שההעלם במציאות נועד על מנת שהוא יברר ויתקן אותו. כעת יוצא לנו פירוש חדש, על דרך פירוש הבעל שם טוב למאמר "כל העולם ניזון בשביל חנינא בני" – שהעולם ניזון בשביל המיוחד אותו סולל רבי חנינא בן דוסא. כך נפרש "בשבילי" – בשביל י, בכח ועבור ה"שבילא" של האות י, סוד יעקב. השביל התחתון של ה-י בשם הוי' ב"ה הוא החיבור של ה-י עם ה עילאה שבשם – החיבור התדיר של חכמה ובינה, "תרין ריעין דלא מתפרשין לעלמין" – עליו נאמר "נתיב לא ידעו עיט". (משיעור שביעי של פסח תשפ"א)

משיח צדיק הדור

בשביעי של פסח אוכלים סעודת **משיח (המחשה)** – אוכלים משיח (מצה) ושותים משיח (יין). המצה של סעודת משיח הוא סוד משיח צדיק הדור. **צדיק הדור** עולה אל שבאלהים, סוד יצחק אבינו כנ"ל ("כי אתה אבינו" דווקא) – על אברהם, המאמין הראשון והיהודי הראשון, לא מתאים כל כך הכינוי "צדיק הדור" שהרי "אחד היה אברהם" ולא קדמו יהודי כלל, מה שאין כן לגבי יצחק בן אברהם מתאים ביותר הכינוי צדיק הדור והיינו הסוד שה' צר את קלסתר פניו של יצחק דומה לשל אביו כו'. (ניסן תש"פ)

הג שמח לכל בית ישראל!

אוצר הסיפור

הסתלקות הרבי מקרלין

י"ט בניסן, יום ההילולא רבא של רבי אהרן הגדול מקרלין זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

ממש בסוף ימיו הוא רצה לנסוע הביתה לפסח – הפסח האחרון שלו. הוא בא להפרד מהמגיד וקבל את ברכתו. מיד אחרי שהוא יצא מהחדר המגיד קרא לגדולי התלמידים – כולל אדמו"ר הזקן – ואמר להם שירוצו מהר ויעצרו אותו. המגיד ראה ברוח הקדש שאם יחזור הביתה נגזרה עליו הסתלקות מן העולם הזה. כך עשו התלמידים, ניסו לשכנע אותו להשאר וגם רמזו לו שזה מהמגיד עצמו. אמר – איך יכול להיות? קבלתי מהרבי את ברכת הדרך. כבד את חבריו ונכנס שוב למגיד – ושוב קבל ברכה, ושוב שלח המגיד את התלמידים שינסו לעכב אותו. הפעם הם כבר לא השפיעו עליו – אמר שפעמיים קבלתי ברכה לנסוע הביתה ונסע, והיה מה שהיה, שביום הזה הסתלק מהעולם בגיל 36 בלבד.

צדיקים אמרו
שיום ההילולא
של רבי אהרן
קארלינער זי"ע
מסוגל לתשובה

[המגיד עצמו אמר כשהספיד אותו שהסתלקותו היא כמו הסתלקות חנוך בן ירד, שהסתלק צעיר – יחסית לדורות ההם. כתוב בו "כי לקח אותו האלהים" ורש"י כותב שהיה צדיק גמור והיה "קרוב לשוב להרשיע" ולכן השם לקח אותו. הסביר המגיד ממעזריטש את הפירוש – אפשר לומר שרבי אהרן הוא סוג של גלגול של חנוך, הרבי של משה רבינו – ש"קרוב לשוב להרשיע" היינו שקרוב להשיב את כל הרשעים בתשובה אם הוא ישאר וישלים את שנותיו. עד כאן כבר החזיר שמונים אלף, ואם ימשיך יחזיר את כולם ותבטל הבחירה החפשית – וה' לא רוצה בכך. זהו מאמר מוסגר בסיפור].

אחרי שקרה מה שקרה התלמידים האלה, שהמגיד אמר להם לנסות לעכב אותו, באו ושאלו – למה לא אמרת בעצמך בפירוש שלא יסע?! הוא ענה להם שזהו סוד "בכל ביתי נאמן הוא" – שמגלים לצדיק ה"חד בדרא", בחינת משה רבינו, סודות שהן בבחינת "רזי עולם" שרק ה' יודע ("אתה יודע רזי עולם", שהרבה יותר מרזי תורה, כידוע), הוא נכנס בחפשיות ל"ביתי", גנזי המלך, ויודע מה הולך להיות, והנאמנות שלו שלא מספר.

בספר המאמרים של אדמו"ר הזקן "אתהלך לאזניא" יש תורה שלמה שהוא מביא בה את הענין של "בכל ביתי נאמן הוא" – הסוד שקשור להסתלקות רבי אהרן הגדול. קודם אמרנו שהמגיד הספיד אותו שהוא כמו חנוך, קרוב להחזיר את כל הרשעים בתשובה, וכאן מה שענה לתלמידים למה לא אמר בעצמו. יש פה הרבה מה ללמוד – מצד אחד משה רבינו, המגיד, לא יכול לספר, ומצד שני יכול לרמוז, "די לחכימא ברמיזא". הוא רמז על ידי התלמידים, אבל מן השמים רבי אהרן לא נרמז – ככה רצו מן השמים. בכל אופן, זו בחינת משה רבינו, הנצח, שבחסד, יד ימינו של הרב המגיד, רבי אהרן הגדול. צדיקים אמרו שיום ההילולא של רבי אהרן הגדול מסוגל לתשובה. כתוב כאן בספר מזקנים אתבונן:

צדיקים אמרו שיום ההילולא של רבי אהרן קארלינער זי"ע מסוגל לתשובה. ושמעתי שרבי לייז'ע ז"ל, אחד מגדולי חסידי סלונים בטבריה, נתלהב פעם מאד ביומא דהילולא של רבי אהרן וזעק בקול גדול: היום הזה מסוגל לתשובה.

עוד כמה דקות אנחנו עדיין ביום הזה, אבל שהרשימו ישאר אתנו משך כל השנה. היום הזה הוא יום מסוגל לתשובה. שוב, זו תשובה של נועם, של בינה, של "פנימיות אמא פנימיות עתיק".

(משיעור י"ט ניסן תש"פ)